

V zimě školí jachtaře, aby mohl sám celé léto strávit na lodi

Dvaašedesátiletý Pavel Kocfelda pracuje jen přes zimu, aby se mohl v létě věnovat svému koníčku – plavbám na lodích. Lodě ho však živí i přes zimu – školí totiž zájemce, kteří chtějí získat „papíry“ na jachty či motorové čluny. Sám je říční a jachetní námořní kapitán (zvaný skipper). Od loňského října je v důchodu, ale stále aktivně pracuje.

Jak je možné, že vás lodě neživí přes léto, ale přes zimu?

Nejprve to tak nebylo. Po revoluci jsem měl soukromou výletní loď, která přes léto vozila turisty po Vltavě. Bylo to fajn, ale po pár letech už to přestalo být pro mě zajímavé a začal jsem se věnovat jen školení a kurzům. Dělal jsem to už dřív, ale od roku 1990 se tomu věnuji naplno. Kurzy probíhají hlavně přes zimu, kdy vydělám na to, abych se mohl v podstatě celé léto plavit na lodích a nemusel shánět peníze.

Lodě jsou vaší celoživotní vášní. Jak to všechno začalo?

Být kapitánem na lodi byl můj klukovský sen. Tak jsem se přihlásil na Střední průmyslovou školu v Děčíně na obor zabývající se lodní dopravou. Poté jsem nastoupil k Československé plavbě labsko-oderské, pak jsem působil na Státní plavební správě, chvíli jsem dělal v přístavu. Nakonec jsem

se vrátil k plavbě, několik let jsem velel hasičské lodi v Praze. Po revoluci jsem začal podnikat.

Celý rozhovor najdete na straně D4

Pavel Kocfelda pracuje jen přes zimu, aby se mohl v létě věnovat svému koníčku – plavbám na lodích. **Lodě ho však živí i přes zimu:** školí zájemce, kteří chtějí získat „papíry“ na jachty či motorové čluny.

V zimě školí budoucí jachtaře, aby mohl celé léto strávit na lodi

» Pokračování ze strany D1

A kdy jste začal jachtařit?

Když se firma rozjela a nemusel jsem tam být každý den. Do Chorvatska na jachtu jsem odjížděl po každé, kdy jsem vyšetřil trochu času. Tam jsem si udělal mezinárodní loďní papíry.

Máte svou loď?

Nemám. V době, kdy si můžete jakoukoliv loď za slušné peníze půjčit, je to zbytečné. To se týká jak jachet na českých přehradách či u moře, tak i motorových lodí kdekoli jinde. Vždyť pronájem jachty v Chorvatsku přijde na stejné peníze jako hezký hotel.

Máte radši jachty, nebo motorové lodě?

Dříve to asi byly spíše jachty, dnes motoráky.

Koho přes zimu školíte?

Můj obor se jmenuje školení a konzultace v oboru provoz a ekonomika loďní dopravy. To znamená zajišťování kurzů a výcvik posádek. Od října do května školím jachtaře všech kategorií a pořádám kurzy i mimo Prahu. Bývají většinou o víkendech. Zároveň učím zájemce o námořní doklady i různé profesní skupiny, například vojáky nebo hasiče, protože s přibývajícím povodněmi jsou stále častěji nasazováni na lodě. A přes týden si připravuji skripta – vydávám si svá vlastní.

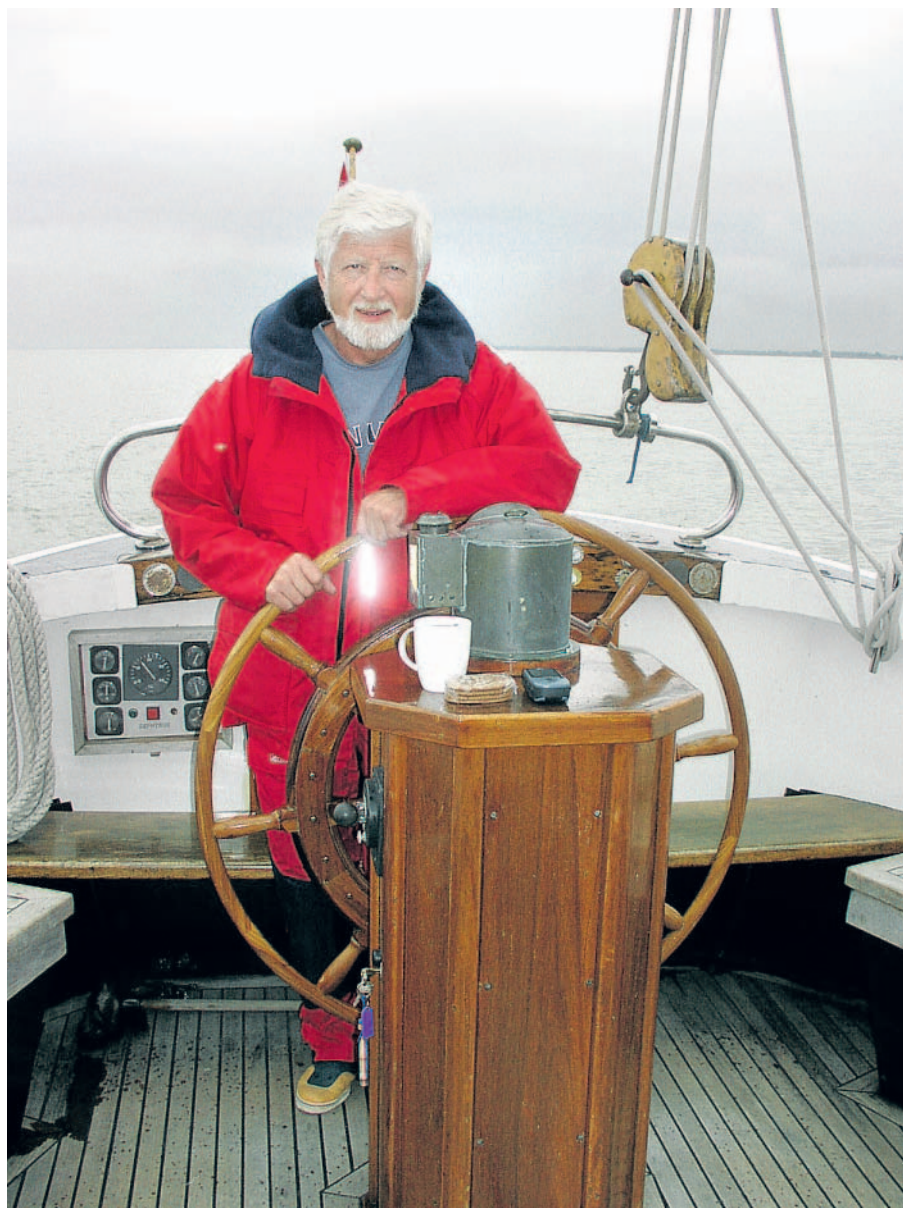
Mají lidé zájem získat loďní „řidičák“?

Ano a poměrně velký. Pracuji bez reklamy a dnes školím už třetí generaci lidí. Ale jak vždy upozorňuji, papíry jsou jedna věc a praxe druhá. Naložit rodinu na loď, která má cenu šest či sedm milionů, a vyrazit na nevyzpytatelné moře, je riziko. Naštěstí má většina lidí při plavbě jisté zábrany. Získají papíry a na první dvě tři plavby si najmou kapitána. A když si jsou jisti, že už vše zvládnou, další rok jedou sami. Neznám dobrodruha, který by udělal papíry a jel rovnou s rodinou na moře.

Mohli by si najmout i vás?

Mohli, ale já to dělám jen pro známé nebo pro ty, kteří prošli mým školením a znám je. S cizími lidmi bych nejel.

Proč?

Na cestách Zůstat na prázdniny doma? „Ani náhodou,“ odpovídá „mořský vlk“.

U kormidla Pavel Kocfelda střídá jachty v Chorvatsku a motorové lodě v Holandsku. „Pro mě je to relax,“ říká zkušený námořní kapitán.

Foto: 2x archiv Pavla Kocfeldy, MF DNES

Nepotřebuju to a navíc, nikdy nevíte, s kým jedete. Nehodlám vyrazit na celý týden s partou, která bude jen popíjet a já je budu muset hlídat, aby nespádli do vody. Párkrát jsem to zažil a není to nic příjemného. Co s šesti opilci? Zodpovědnost má totiž vždycky kapitán. Když je posádka bezproblémová a chce něco poznat, něco se naučit, pak je to příjemný týden.

Jak často takhle jezdíte?

V podstatě celé léto. Střídám jachty v Chorvatsku a motorové lodě v Holandsku. Pro mě je to relax. Plavba mě sice nic nestojí, protože mi posádka platí jídlo a cestu na místo, ale také nic nevydělám. Ne-

FAKTA

Pavel Kocfelda

Je mu 62 let. **Vystudoval** obor provoz a ekonomika loďní dopravy na škole v Děčíně. **Je podruhé ženatý**, má tři děti – dva dospělé syny a dceru. Synové žijí v Anglii, dcera v Praze. Lodě mají rádi, ale nezvolili si je za profesí. Zájemce o získání loďních průkazů **školí už pětadvacet let**. Pořádá také kurzy pro hasiče a vojáky. **Má rád dobré víno**, které si nejraději vychutnává na palubě lodí o letních večerech.

chci. Neberu to jako příjem, ale jako koníčka. Jsem rád za každý moment, který strávím na vodě. A složenky platím z toho, co našetřím v zimě.

A co manželka? Jezdí s vámi?

Dříve se mnou jezdila do Chorvatska i Holandska, dnes už méně.

Zažil jste na lodi i nějaké krušné chvíle?

Jednou jsme s manželkou ztroskotali s jachtou v Chorvatsku. Naštěstí všechno dobře dopadlo, loď, děti i psa jsme nakonec zachránili. Přišel totiž orkán, foukal vítr o rychlosti 170 kilometrů v hodině. Utrhlo nás to ze všech kotev, čtyři-

krát jsme se převrátili na bok. Ale do vody naštěstí nikdo nespádl. Poslední poryv nás hodil na skálu. Tam jsme zůstali, dokud nepřijeli policisté a nestáhli nás zpátky do vody. Vybrali jsme z lodi vodu, utěsnili prasklý laminát a v noci jsme se za šílené bouřky vrátili zpátky.

Nebála se rodina s vámi jet na další plavbu?

Ne, za měsíc jsme byli na vodě znovu.

Dokážete si představit, že byste přes prázdniny zůstal doma?

Ne, to ani náhodou.

Kamila Hudečková